

žila krasen prolog in ga bode sama govorila; druge častite gospé in gospodičine bodo pristopile s petjem, godbo in glediščino igro, ki jo dramatično društvo daruje blagemu namenu pod imenom „Zakonske nadloge“; pomagal bode tudi zbor čitalničnih gospodov pevcev (Primorske narodne pesmi), in po blagem dovoljenji gospoda polkovnika c. k. polka baron Huynovega bode godla c. k. muzična kapéla. Vstopnina je 50 kr. Vstop je vsacemu prost.

— Prvi „sokolski večer“ v gostilnici „pri Slonu“ preteklo soboto je bil prav prijeten; pelo se je, govorilo in bralo na veselje obilo zbranih gostov. V soboto je druga veselica.

— (Marckwort v Ljubljani in ljubljanski liberalci. Vprašanje.) Ko smo v „Laibacherici“, „Tagblattu“ in v posebnem oznanilu in vabilu, ktero so izdali in po mestu trosili „einige Freunde der Freiheit“ itd., brali novico, da bode hanoveranski učenjak Marckwort (menda prav tisti, ktereга Nemci v Stainz-u blizo Gradca niso bili nič kaj prijazno sprejeli?) tudi v Ljubljani in sicer na strelišču imel dva govora o „zgodovini kulture“, mislili smo, da bota kulturonosna časnika ljubljanska na dolgo in široko sporočala o ogromni udeležbi Ljubljančanov pri tej „besedi“ in da bota visoko učenost tega kulturonosnega misijonarja priporočala Slovencem. Toda jako smo se motili, kajti ne besedice dosedaj nista črhnila o pričakovanem „Époche machenden“ vspehu. Vgibali in vgibali smo, kaj neki je vzrok tej molčečnosti, a do danes ni se nam hotelo posrečiti, da bi ga bili uganili; zato prosimo, da bi nam „Novice“, katerim je morda kaj več znano, odgovorile na ta-le vprašanja: Kaj je bil namen prihodu Marckwortovemu? Kdo ga je klical v Ljubljano? Kakošen vspeh so imeli njegovi govori? Kolika je bila udeležba pri njih? Zakaj ljublj. kulturonosci tako tiho molčijo v teh govorih?

Mnogo mestjanov ljubljanskih.

Odgovori vredništva. Tudi mi smo vsak dan pričakovali, da bode zlasti širokoustni „Tagblatt“, ki še mirni celici naših frančiškanov ne daje miru, se pobahal, na kaka rodovitna tla pada njegovo seme. Al — „Tagblatt“ molči! Naj tedaj povemo, kar mi vemo. Namen prihoda tudi nam ni znan; slišali smo sicer govoriti, da je bil nekako „officiozen“, češ, da bi pot pripravljajl verskim načelom novega časa, vsled kterih ni gledati na to, kaj kdo veruje, da le npravno živi. — Klicala ga je brž ko ne tista peščica ljudi, ki je lani „osvečavo“ ongavila v Ljubljani. — Ko je govoril o papeštvu in duhovščini, slišati je bilo nekoliko dobroklicev, toda jako zmerno so se glasili, menda zato, ker ni udrihal tako, kakor bi bili nekteri radi slišali; pri drugih točkah je vladala tišina. — Udeležba je bila zelo mlačna, število poslušalcev bilo je majhno, kakih 60—70 oseb, pri drugem govoru še celó prvakov novega liberalizma ni bilo vmes. — Molk „Tagblattov“ o Marckwortovih govorih izhaja menda od tod, ker jim je vpletal tudi take ideje, ki jih nemški liberalci nikakor nočejo odobravati, na pr. da imajo vsi narodi enake pravice, da je treba prijenjati od sile, — da se domovina ne smé sramotiti itd. — Od tod menda tudi sodba, da je Marckwort mož „jako plitve učenosti.“ — Ker nas, se vé da ni mikalo poslušati teh govorov, zato ne vemo, ali je temu vse tako, ali ne; povedali smo le to, kar smo slišali od raznih pa zanesljivih strani. Zato se nam verjetno zdí, da „liberalci“ molcé celó o tem, kar jim je bilo po všeči, samo da jim ni treba govoriti o tem, kar ni bilo voda na njihov mlin! Take skušnje pa čedalje bolj odpirajo

oči tudi takim Ljubljančanom, ki so dozdej mislili, da je Ljubljana res to, v kar jo po sili delajo „Tagblattovci.“

— V soboto je po večdnevni obravnavi bila končana tožba zarad pretepa na Ježici letošnjega meseca maja; obsojeni so večidel na 2 leti, eden na tri leta, eden na 2 meseca, trije so oproščeni. — Zagovornikoma in dr. Stöckel-nu v „Kneipabendu“ ni bilo prav, da sodnija ni našla „intellectuellnih urheberjev“, ki so tega pretepa krivi, in zlasti tistega človeka s cilindrom ne, ki se je „od gostilnice v gostilnico vozil.“ Še nam je v spominu, kako so se drugi dan po mestu narodnjaki krivili tega pretepa, al ker natančna sodniška preiskava skozi 6 mesecev ni zasledila ničesa, morajo po mislih nekterih Ljubljančanov narodnjaki celó „coperniki“ biti, da so hodili okrog, pa jih vendar nobeden ni videl in ne poznal. Da bi bili z denarji koga skrivé podkupili, to pa tudi ni mogoče, saj na strani narodni ni „kapitala.“ Al pustimo šalo pri kraji! Vsak trezen človek mora grajati, kar se je godilo okoli Ježice, in iz nornišnice je tak všel, kdor misli, da narodnjaki iščejo narodovih pravic po pretepu z nemškimi „turnerji“. — Dr. Stöckel-nov govor v knajpi je zelo podoben tistemu čednemu pismu, ki ga je neki mož dunajske inteligencije unidan po pošti poslal slavnemu Palackemu v Prago pod adreso: „an den hirnverbrannten Agitator“, dr. Rudolfa pa, ki je vendar pravico študiral, vprašamo le to: kdo hujska? — ali tisti, kdor svoje narodne pravice brani, ali oni, kdor je napada?

— (Vabilo na naročbo) nam je došlo iz Cerknice, ki ga priporočamo pevskemu svetu: „Letos pri prvem učiteljskem zboru v Ljubljani so mi izrekli nekteri gospodje željo, naj izdam zopet božičnih napevov itd. Te dni bom vstregel tej želji, ker dam natisniti nekoliko napevov: božičnih in pa za sv. obhajilo. Ker me pa ni volja tiskati mnogo više iztisov, nego jih je treba, prosim, da se oglasijo oni, kteri me hočejo v tem podpirati, da vem po priliki, koliko iztisov bo treba. Kdor mi pošlje 50 kr. naročnine, temu pošljem ta zvezek napevov prosto po pošti. Naznani naj se mi pa natančni napis z zadnjo pošto. Kdor se kmalu naroči, naj mi piše v Cerknico (Station Rakek).“

Fr. Grbic, skladatelj.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Novo postavo, po kateri bi moral vsak ob svojem času vojak biti je potrdila zbornica poslancev z veliko večino, le 29 poslancev se je zoperstavljalo tej postavi, ktera vladi za 10 let naprej v roke daje 800.000 vojakov, in sicer tako, da ogerske dežele jih dadó 329.632, neogerske pa 470.368. Ako bode toliko rok puške nosilo, lahko se tudi razvidi, kolikošni bodo stroški deželam! Drugi pot bomo več govorili o tej postavi, ki daje Avstriji ves nov obraz, ako jo potrdi tudi zbornica gosposka; danes le to povemo, da grofu Barbotu gré hvala, da je po svojem predlogu, ki je bil z 71 glasovi proti 51 sprejet, rešil kmečke sinove, ki podedvajo (poerbajo) kmetijo, — in da je dr. Toman s krepko besedo zavrnil Conti-a, ki je rekel, da okoličani tržaški, kar imajo svoj batalijon, so iz dobrih kmetov postali slabi, oboroženo beraštvo (proletariat), mestu in državi nevarno.

— Delegaciji ste 16. dne t. m. začele zborovanje v Peštu. Državni kancelar je rekel, da je to pečát dvalizmu. — Da bi le teknil Avstriji!